

Olympiajol, de moderne klassieker

1936 Olympic Games - Olympic Monotype Class

The oneman boats of the Olympic Monotype Class have turned and are running before the wind.
Copyright IOC / 1936 Olympic Report

Olympiajol, de moderne klassieker

Het ontstaan van de Olympiajol

- De Olympiajol was de opvolger van de Snowbird, een eenmans boot die gebruikt werd op de Olympische Spelen van 1932 in Los Angeles.
- Duitsland wou zich graag onderscheiden ten aanzien van andere landen en ontwierp zijn eigen Olympic Monotype Class.
- De Dahme Jacht Club geeft de opdracht aan ontwerper Hans Bebensee om een nieuwe Olympische jol te ontwerpen.
- In 1933 had ontwerper Hans Bebensee zijn eerste jol de Skagerrak 01 klaar.
- Inmiddels hadden vijf andere ontwerpers ook hun ontwerp gebouwd, in totaal zijn er 16 jollen gebouwd.
- Helmut Stauch, was testzeiler van één van deze jollen, naast zeiler was Stauch ook ontwerper en had het idee dat hij een betere jol kon ontwerpen.
- In 1934 presenteerde Helmut Stauch zijn nieuwe jol en won overtuigend met zijn jol O31, Seehund de selectiewedstrijden.
- De jol van Helmut Stauch werd uitgekozen om te varen als de nieuwe Olympic Monotype Class op de spelen in 1936.

Olympiajool, de moderne klassieker

Het ontstaan van de Olympiajool

Enkele prototype jollen

Olympiajool, de moderne klassieker

De boot

- Romp en dek vrijwel altijd uit mahonie.
- Romp 10 of 12 mm dik afhankelijk van het Soortelijk Gewicht van het mahonie.
- Romp gangenbouw, roodkoper geklonken op ruim 100 dunne eiken spantjes.
- Dek samengesteld uit brede planken of grote platen massief mahonie.
- Rondhouten, uit Spruce of Oregone, hol, verjongd en geprofileerd
- Al het beslag uit staal en gegalvaniseerd.
- Beperkte trimmogelijkheden, voor de mastbuiging was alleen de voorstag tijdens het zeilen verstelbaar.
- Geen neerhouder of overloop e.d.
- Dubbele gebogen helmstok, was kwetsbaar bij overstag.
- Dubbele hangbalk, geen hangbanden.
- Geen zelflozers of drijflichamen.
- Hozen met een steelpannetje zonodig voorzien van een stok.
- Prijs in 1935 ongeveer Fl.300,-

Olympiajol, de moderne klassieker

De boot

Hangen gebeurde met hangbalken

Olympiajol, de moderne klassieker

1934-1935

- In december 1934 erkenning van de Olympiajol door het Verbond.
- Het Verbond gaf in 1935 aan E.G. van de Stadt Scheepswerf N.V. Te Zaandam de opdracht voor de bouw van zes eerste Olympiajollen, deze jollen kregen de nummers H1 t/m H6.
- Eerste particulieren bestelden hun Olympiajol, hoogste nummer in 1935, H29, Daphnia voor de heer P.H.R. Borgerhoff Mulder uit Oestgeest, gebouwd door Bootbouwerij G. Baay te Loosdrecht.
- Eind 1935 waren in Duitsland al 200 jollen geregistreerd.

Olympiajol, de moderne klassieker

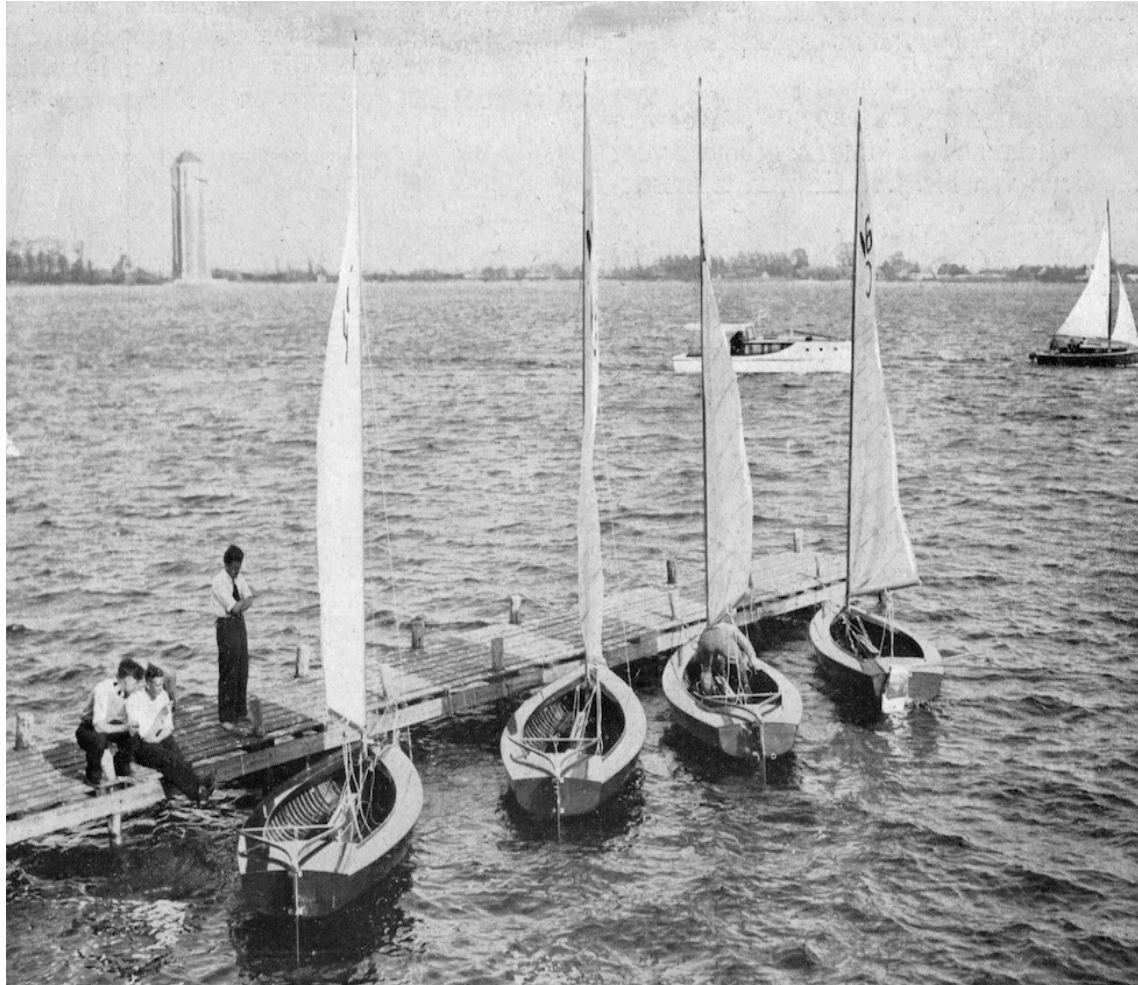
1935-1936 op zoek naar de Olympische zeiler

- In 1935 vond de eerste selectie van zeilers plaats door het hele land.
- In 1936 was er een kerngroep van 10 zeilers geselecteerd. Deze zeilers kwamen vrijwel allemaal uit de 12 Voetsjol.
- Op basis van de eerste selectiewedstrijden in 1936 bleven vijf geselecteerde zeilers over.
- De selectie wedstrijden werden gezeild in de jollen van het verbond.

Olympiajol, de moderne klassieker

1935-1936 op zoek naar de Olympische zeiler

Selectiewedstrijden op de Westeinder, in het midden zittend Daan Kagchelland

Olympiajool, de moderne klassieker

1935-1936 op zoek naar de Olympische zeiler

Twee verbonds jollen

Olympiajool, de moderne klassieker

De vijf geselecteerden

- Happy, P.H.R. Borgerhoff Mulder, 23 jaar, Oestgeest
- Koos de Jong, 24 jaar, Rotterdam
- Daan Kagchelland, 22 jaar, Rotterdam
- Jan Maas, 22 jaar, Hilversum
- Ricus van de Stadt, 26 jaar, Zaandam

Daan Kagchelland won de selectie wedstrijden, Ricus van de Stadt werd tweede en ging mee als reserve naar de Olympische Spelen.

De Keuze voor Daan Kagchelland was niet voor een ieder begrijpelijk. Een ieder was ervan overtuigd dat Borgerhoff Mulder de meest geschikte kandidaat was. Deze twijfel werd publiekelijk geuit.

Olympiajol, de moderne klassieker

Daan Kagchelland

- Daan Kagchelland geboren op 25 maart 1914 te Rotterdam.
- Zoals veel 12 jarige jongens kuierend over de steigers van de Rotterdamsche Zeilvereniging op zoek naar een plek om te bemannen.
- Er moest keihard getraind worden, in die tijd gebeurde dat zonder enige begeleiding.
- Turnen, zwemmen, boksen, atletiek en in de weekenden zeilen.

Olympiajol, de moderne klassieker

Olympische Spelen

- Voor de 25 deelnemers waren er 30 identieke O-jollen beschikbaar, allen vervaardigd uit het fijnste mahonie wat verkrijgbaar was. De jollen hadden de nummers G301 t/m G330, en kregen de namen van Duitse steden.
- Daan Kagchelland kreeg jol G324, genaamd Nürnberg.
- Daan zijn twee belangrijkste tegenstanders waren de Engelsman Peter Scott en de Duitse Werner Krogmann.
- Beide mannen waren zwaargewichten, Scott woog 103 Kg en Krogmann 96 kg. Daan stak hier maar schril bij af met zijn 75 Kg.
- De wedstrijden vonden plaats onder zware weers omstandigheden en er moest veelvuldig gereefd worden. Ondanks dat wist Daan met tactisch te varen zijn tegenstanders achter zich te laten.
- Door zijn goede prestaties begonnen zijn tegenstanders zijn gedrag te kopiëren. Zette hij zijn verstaging wat losser in de haven dan werd dit prompt opgevolgd door zijn concurrenten. Ook kende hij de 40 regels van het wedstrijdreglement uit zijn hoofd wat ook de nodige indruk maakte.
- Daan had veel aandacht voor zijn materiaal en zichzelf, zijn jol en ook Daan zagen er altijd onberispelijk uit.

Olympiajol, de moderne klassieker

Olympische Spelen

Olympiajol, de moderne klassieker

Olympische Spelen

Daan Kagchelland in de G324

Olympiajol, de moderne klassieker

Huldiging Daan Kagchelland

Olympiajol, de moderne klassieker

1936-1940

- Door de Olympische titel van Daan Kachgelland steeg de Olympiajol enorm in populariteit.
- In 1938 kreeg de Olympiajol de Internationale status van de IYRU
- 1938, Daan Kagchelland eerste Nationaal kampioen.
- Nieuwe zeilers deden hun intrede: Jan Bier, Theo van Helvert, Jack Barzilay, Dick van Brummelen, Wim Ritman en Court Fleming.
- De Olympiajol was net als in Duitsland populair bij de vrouwelijke zeilsters, in 1940 waren er Nederland negen geregistreerde O-jol zeilsters.

Olympiajoll, de moderne klassieker

1940-1945

- In de oorlogs periode gingen de wedstrijden 'gewoon' door t/m 1943.
- Hein Recourt een debutant, werd Nationaal kampioen in 1941.
- Koos de Jong behaalde zijn eerste kampioenschap in 1942 en opeenvolgend in 1943.
- De bouw van jollen ging tijdens de oorlogsperiode door, in deze periode zijn zeker 100 Olympia jollen gebouwd.
- Eind 1942 waren de meeste jollen in veiligheid gebracht, enkele werden gevorderd en gebruikt als drijvende bom.

Olympiajol, de moderne klassieker

1940-1945

O-Jol zeilers, Jan Proper, Jan Bier (zittend), Court Fleming, onbekend, Simon de Wit, Theo van Helvert, Koos de Jong, Daan Kagchelland, "Happy" Borgerhoff Mulder.

Olympiajol, de moderne klassieker

1945-1950

- Wedstrijden werden hervat in 1946.
- Daan Kagchelland en Borgerhoff-Mulder verkopen hun Olympiajol, Glipper en Daphnia.
- De oorlog lag nog vers in het geheugen en de jol was ook nog een Duits ontwerp. Dit waren de redenen dat de Olympische status van de Olympia-jol bij de Olympische Spelen in 1948 werd ingetrokken.
- Nieuwe zeilers dienen zich aan, Bob Markus, Jaap Stap, Leo Gerhards, J. Proper, Bob Willems en Nellie van Gool.
- Nellie van Gool uit het Friese Hommerts was een dame die prominent op het wedstrijdveld aanwezig was, zij won vele prijzen.
- Eind jaren '40 was de bouw van de Olympiajol over zijn hoogtepunt heen. Het hoogste nummer was toen voor de jol H246, Fiddle's Green.

Olympiajool, de moderne klassieker

1950-1960

- Begin jaren '50 is er nog voldoende animo op de wedstrijdvelden.
- 1954 oprichting Internationale Olympiajollen Union.
- Eind jaren '50 neemt de belangstelling af, veel jollen verhuizen naar het Noorden van het land.
- Een dieptepunt in 1959, er zijn nog maar vijf O-jollen aanwezig op het Nationaal kampioenschap.
- De bouw ligt volkomen stil, in de periode 1950-1960 zijn twee nieuwe jollen geregistreerd.

Olympiajol, de moderne klassieker

1960-1970

- 1960, oprichting IOU Nederland door Sjirk Haaksma, Peter van Wamel, Robert-Jan Röell, Dik de Ruijter en Wim Ris.
- Eerste clubblad “De Olympiajol”
- Koos de Jong verkoopt in 1961 zijn Olympiajol, H43, Zomerweelde, bijzonder was dat hij deze jol zelf gebouwd heeft. Koos de Jong is zeven maal Nationaal kampioen geworden.
- Door alle aandacht kwamen er meer deelnemers.
- In 1965 sluit de groep Zuidlaren zich aan bij IOU Nederland.
- In december 1967 wordt de internationale status ontnomen.
- In 1968 werd het bouw materiaal vrijgegeven. In navolging van onze oosterburen mag de O-jol nu ook in plakhout en kunststof worden gebouwd.
- Mik Polyesterbouw introduceert zijn nieuwe jol en Jan Woldhuis werd met de H260, Nieuwe-Hoop in 1970 Nationaal Kampioen.

Olympiajool, de moderne klassieker

1960-1970 Paula van Roessel

